

عنوان مقاله:

سازوکارهای نظارت بر رعایت تعهدات و اجرا در موافقتنامه پاریس

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 36، شماره 60 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

اعظم امینی - نویسنده مسئول، عضو هیئت علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی

احسان دریادل - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

موافقتنامه پاریس، سیستم نظارتی را وضع کرده است که برای تضمین اجرای موثر مقررات خود و نیز ارزیابی پیشرفت جمعی در جهت اهداف بلندمدت موافقتنامه ضروری است. این سیستم در قالب اطلاع رسانی، شفافیت، همکاری و مساعدت به عنوان بخشی از عنصر بالا به پایین ساختار دوگانه موافقتنامه عمل میکند. سیستم نظارتی موافقتنامه به دو روش (۱) دریافت اطلاعات از طریق پایش، گزارشدهی و راستی آزمایی و (۲) ایجاد سازکار ارتقای رعایت و تسهیل اجرای تعهدات عمل می کند. در روش اول، تمامی تعهداتی که دولت ها به صورت متمایز و بنا بر ظرفیت شان بر عهده گرفته اند، شفاف سازی و پیشرفت جمعی آن ها در بررسی جامع جهانی ارزیابی می شود. در روش دوم، سازکار ارتقای رعایت و تسهیل اجرای تعهدات، به ترتیب به بررسی عدم رعایت تعهدات الزام آور و عدم اجرای تعهدات غیرالزام آور توسط دولت های عضو در موافقتنامه می پردازد. پژوهش حاضر به روش دگماتیک قواعد حقوقی موجود را در مورد رعایت و اجرای تعهدات موافقتنامه پاریس، بررسی و تحلیل می کند. نتایج پژوهش حاضر با توجه به نوع تعهدات در موافقتنامه پاریس، غیرخصمانه و غیرتنبیهی بودن اقدامات آتی در سازکارهای اجرایی را اثبات می کند و نشان می دهد پیوستن به موافقتنامه پاریس، سبب برقراری تحریم های جدید علیه ایران نمی شود.

کلمات کلیدی:

موافقتنامه پاریس، تغییر اقلیم، سازوکار رعایت ارتقا و تسهیل اجرا، شفافیت، بررسی جامع جهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1187294>

